

عنوان مقاله:

تیبین اهمیت حفظ دریاچه ارومیه بعنوان میراث طبیعی شمالغرب کشور در مطالعات باستانشناسی این حوضه

محل انتشار:

پنجمین کنگره بین المللی جغرافیدانان جهان اسلام (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسنده:

صدیقه قرائیان - کارشناس باستان شناسی

خلاصه مقاله:

دریاچه ارومیه بعنوان بزرگترین دریاچه طبیعی داخلی ایران و با قدمتی بیش از هفتصد میلیون سال به دلیل تهدیدات جدی که از سوی مخاطرات طبیعی و انسانی و زیست محیطی بر آن تحمیل شده است روز بروز به مرگ دردناک خود نزدیکتر میشود از این روی در سالهای اخیر بررسی های علمی و پژوهشی مختلف پیرامون این دریاچه از سوی کارشناسان علوم مرتبط از ابعاد گوناگون رشد فزاینده ای داشته که هدف مشترک همه ی این پژوهشها نجات این اکوسیستم طبیعی شمالغرب ایران است در این میان یکی از ابعاد بسیار مهم که در بررسی های علمی به شدت مغفول مانده دیدگاه باستانشناسانه به موضوع ذکر شده است حوضه ی دریاچه ارومیه برای باستان شناسی پیش از تاریخی ایران حکم گنجینه ای بسیار ارزشمند و حیاتی را دارد بطوریکه این حوضه یکی از اصلی ترین و غنی ترین منابع دسته بندی های فرهنگی و گاهشماری های تاریخی می باشد نگارنده این پژوهش ضمن ارایه توضیحات مختصر پیرامون محوطه های باستانی این حوضه و دسته بندی ادواری فرهنگی آنها به تبیین اهمیت حفظ و نگهداری دریاچه ارومیه جهت استمرار مطالعات باستانشناسی و تاثیر آن در توسعه گردشگری شمال غرب کشور باتوجه به پتانسیلهای اکوتوریسمی این منطقه و ارایه پیشنهاداتی از دیدگاه باستانشناسانه پیرامون این امر در قالب یک مقاله توصیفی با تکیه بر منابع کتابخانه ای پرداخته است.

کلمات کلیدی:

دریاچه ارومیه، مطالعات باستانشناسی، حفظ و نگهداری، جلوگیری از نابودی، گردشگری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/196554>

